

The Effectiveness of Secure Parenting Style Training on Parenting Styles in 6-Year-Old Preschool Children of Shiraz city

1. Farahnaz Namazi[✉]: Department of Psychology, Marv.C., Islamic Azad University, Marvdasht, Iran
  2. Nadereh Sohrabi Shegefti^{✉*}: Department of Psychology, Marv.C., Islamic Azad University, Marvdasht, Iran
  2. Majid Barzegar[✉]: Department of Psychology, Marv.C., Islamic Azad University, Marvdasht, Iran
  2. Hossein Baghooli[✉]: Department of Psychology, Marv.C., Islamic Azad University, Marvdasht, Iran
- *Corresponding Author's Email: Nadereh.sohrabi@iau.ac.ir

Received: 2025-06-11

Revised: 2025-11-03

Accepted: 2025-11-13

Published: 2025-12-06

Abstract

Introduction and Aim: Parenting styles, especially secure parenting, play an important role in children's behaviors. Therefore, the present research was conducted with the aim of determine the effectiveness of secure parenting style training on parenting styles in 6-year-old preschool children.

Methodology: This research was a quasi-experimental with a pre-test and post-test design with a control group. The population of this study was parents of 6-year-old preschool children of Shiraz city in the 2021-2 academic years. Number of 68 parents after reviewing the inclusion criteria were selected using purposive sampling method and randomly assigned to two equal groups. The experimental group received 9 sessions of 60-90 minutes the secure parenting style training, but the control group did not receive any training. Data were collected using the Kinship Center Attachment Questionnaire (Kappenberg & Halpern, 2006) and analyzed using multivariate analysis of covariance in SPSS software at a significance level of 0.05.

Findings: The results indicated that secure parenting style training significantly improved the positive adjustment/development, emotional reactivity, and negative behavior parenting styles ($P < 0.05$), but had no significant effect on the distancing from caregiver support parenting style ($P > 0.05$).

Conclusion: According to the results of this research, can be used the method of secure parenting style training to improve parenting styles, especially positive adjustment/development, emotional reactivity, and negative behavior parenting styles.

Keywords: Secure Parenting Style Training, Parenting Styles, Children, Preschool.

How to Cite: Namazi, F., Sohrabi Shegefti, N., Barzegar, M., & Baghooli, H. (2025). The Effectiveness of Secure Parenting Style Training on Parenting Styles in 6-Year-Old Preschool Children of Shiraz city. *Psychology of Motivation, Behavior, and Health*, 3(3), 1-12.

Copyright: © 2025 by the authors. Published under the terms and conditions of Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

Extended Abstract

Introduction and Aim

Childhood is one of the most important periods of life in which a person's personality is established and gradually formed. Therefore, most behavioral disorders and maladjustments or most health and normal and adaptive behaviors in later periods of life have their roots in childhood (Kelly et al., 2023). The preschool period is one of the important periods for identifying and diagnosing children's problems, timely intervention, preventing emotional, cognitive, social and academic problems, trying to develop and nurture various capabilities and flourishing talents (Akkaya et al., 2021). Improving the skills of preschool children improves social skills and popularity with peers and adults, and prepares the child to accept various responsibilities (Chan et al., 2024).

Childhood as an important and influential stage in all aspects of human development has always been emphasized by psychologists and experts, and parents are considered the most influential factors in children's health (Rezaie & Afrooz, 2025). Preschool children involve their parents if they have psychological problems and disorders or have few cognitive, emotional, and social skills, and parenting styles can be effective in this regard (Guo et al., 2022). Parenting styles refer to the methods and practices that parents use to raise their children and reflect the attitudes that parents have towards their children (Agagla et al., 2021). Diverse parenting styles evoke four attachment styles in children, including positive adjustment/development, emotional reactivity, negative behavior, and distancing from caregiver support (Kappenberg & Halpern, 2006). Positive adjustment/development means the ability to adapt to others and situations, understand rules and accept mistakes and try to avoid making mistakes again, such as making friends quickly and easily with others, emotional reactivity means the inability to control impulses and engaging in behaviors such as stealing and damaging other people's things, negative behavior means engaging in inappropriate and abnormal behaviors such as being agitated and crying a lot, and distancing from caregiver support means avoiding receiving support, such as avoiding support during times of turmoil and harm (Black & Leszczynski, 2013).

One of the ways to improve children, especially in the field of attachment is secure parenting style training (Aliakbari Dehkordi et al., 2018). Parenting is one of the important tasks and duties that parents have, and parents should use appropriate parenting styles for the

growth and development of their children (Xia et al., 2023). Parenting training is a determining factor for improving parenting and childrearing skills, which plays an important role in improving the health and quality of life of children and preventing or reducing the occurrence of psychological disorders and injuries (Wei et al., 2025). Given the role of parenting styles in behavioral problems or lack thereof in children, reducing ineffective parenting styles such as authoritarian, permissive, and indifferent and improving and promoting authoritative parenting styles can lead to beneficial results, and the secure parenting style emphasizes teaching behaviors such as responsibility, security, and trust to avoid the occurrence of insecure attachment and to form secure attachments in children (Aliakbari Dehkordi et al., 2018). The secure parenting style is specifically designed for at-risk parents. That is, parents who develop insecure or disordered attachment patterns in their children. Positive parenting allows parents to improve the parent-child relationship (Rangani & Ashori, 2024).

Regarding the importance and necessity of the present reesearch can be said that preventing the occurrence of abnormal behaviors in children and trying to improve their characteristics largely depends on parenting style, which one of them is the secure parenting style that grows and nurtures children in a healthy way. Positive parenting style plays an effective role in the formation of positive experiences in the early years of life and the perception of security and improving the quality of life of children. Studies indicate that although research has been conducted on parenting styles, no research has been found on the secure parenting style, and the present study seeks to fill this research gap. Parenting styles, especially secure parenting play an important and effective role in improving children's behaviors by fostering a sense of security and trust and strengthening secure attachment. Therefore, the present research was conducted with the aim of determine the effectiveness of secure parenting style training on parenting styles in 6-year-old preschool children.

Methodology

This research was a quasi-experimental with a pre-test and post-test design with a control group. The population of this study was parents of 6-year-old preschool children of Shiraz city in the 2021-2 academic years. Number of 68 parents after reviewing the inclusion criteria were selected using purposive sampling method and randomly assigned to two equal groups.

In this study, the inclusion criteria included having a 6-year-old child, acting as the child's primary caregiver and not using a nurse for the child, having at least a high school diploma, no history of receiving parenting education, no addiction or use of psychiatric medications, and no use of other educational or therapeutic methods simultaneously. Also, the exclusion criteria included missing more than two sessions, withdrawing from further cooperation, and not cooperating in intervention sessions or completing research instruments.

The experimental group received 9 sessions of 60-90 minutes the secure parenting style training, but the control group did not receive any training. Data were collected using the Kinship Center Attachment Questionnaire (Kappenberg & Halpern, 2006) and analyzed using multivariate analysis of covariance in SPSS software at a significance level of 0.05.

Findings

There was no dropout in the samples of either the experimental or control groups, and analyses were conducted for two groups of 34 people.

The assumption of normality based on the Kolmogorov-Smirnov and Shapiro-Wilk tests, the

assumption of equality of variances based on the Levene's test, the assumption of equality of covariances based on the box's M test, and the assumption of the slope of the regression line based on the interactive effect of pretest and group were not rejected ($P>0.05$), and accordingly, there was no obstacle to using multivariate analysis of covariance.

The results indicated that secure parenting style training significantly improved the positive adjustment/development, emotional reactivity, and negative behavior parenting styles ($P<0.05$), but had no significant effect on the distancing from caregiver support parenting style ($P>0.05$).

Discussion and Conclusion

According to the results of this research, can be used the method of secure parenting style training to improve parenting styles, especially positive adjustment/development, emotional reactivity, and negative behavior parenting styles. Overall, the results of this study indicate the importance of interventions based on secure parenting style training in improving children's health and quality of life through parenting styles.

اثربخشی آموزش سبک والدگری ایمن ساز بر سبک‌های والدگری در کودکان پیش دبستانی ۶ ساله شهر شیراز

۱. فرحناز نمازی[✉]: گروه روان‌شناسی، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران
  ۲. نادره سهرابی شگفتی[✉]: گروه روان‌شناسی، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران
  ۳. مجید برزگر[✉]: گروه روان‌شناسی، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران
  ۴. حسین بقولی[✉]: گروه روان‌شناسی، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران
- *ایمیل نویسنده مسئول: Nadereh.sohrabi@iau.ac.ir

دریافت: ۱۴۰۴/۰۳/۲۱ بازنگری: ۱۴۰۴/۰۸/۱۲ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۸/۲۲ انتشار: ۱۴۰۴/۰۹/۱۵

چکیده

مقدمه و هدف: سبک‌های والدگری به‌ویژه والدگری ایمن ساز نقش مهمی در رفتارهای کودکان دارد. بنابراین، پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی آموزش سبک والدگری ایمن ساز بر سبک‌های والدگری در کودکان پیش دبستانی ۶ ساله انجام شد.

روش‌شناسی: این پژوهش نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه این مطالعه والدین کودکان پیش دبستانی ۶ ساله شهر شیراز در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱ شهر شیراز بودند. تعداد ۶۸ نفر از والدین پس از بررسی ملاک‌های ورود به مطالعه با روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب و به‌صورت تصادفی در دو گروه مساوی جایگزین شدند. گروه آزمایش ۹ جلسه ۶۰ تا ۹۰ دقیقه‌ای تحت آموزش سبک والدگری ایمن ساز قرار گرفت، اما گروه کنترل هیچ آموزشی دریافت نکرد. داده‌ها با پرسشنامه دل‌بستگی مرکز خویشتاوندی (کاپنبرگ و هالپرن، ۲۰۰۶) گردآوری و با روش تحلیل کوواریانس چندمتغیری در نرم‌افزار SPSS در سطح معناداری ۰/۰۵ تحلیل شدند.

یافته‌ها: نتایج حاکی از آن بود که آموزش سبک والدگری ایمن ساز سبب بهبود معنادار سبک‌های والدگری تکامل/انطباق مثبت، واکنش‌پذیری هیجانی و رفتار منفی شد ($P < 0/05$)، اما اثر معناداری بر سبک والدگری اجتناب از حمایت مراقب نداشت ($P > 0/05$).

نتیجه‌گیری: طبق نتایج این پژوهش، می‌توان از روش آموزش سبک والدگری ایمن ساز برای بهبود سبک‌های والدگری به‌ویژه سبک‌های والدگری تکامل/انطباق مثبت، واکنش‌پذیری هیجانی و رفتار منفی استفاده کرد.

کلیدواژگان: آموزش سبک والدگری ایمن ساز، سبک‌های والدگری، کودکان، پیش دبستانی.

مجوز و حق نشر: © ۱۴۰۴ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به‌صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC) صورت گرفته است. (4.0)

نحوه استناددهی: نمازی، فرحناز؛ سهرابی شگفتی، نادره؛ برزگر، مجید و بقولی، حسین. (۱۴۰۴). اثربخشی آموزش سبک والدگری ایمن ساز بر سبک‌های والدگری در کودکان پیش دبستانی ۶ ساله شهر شیراز. *روان‌شناسی انگیزش، رفتار و سلامت*، ۳(۳)، ۱-۱۲.

مقدمه

دوران کودکی یکی از مهم‌ترین دوره‌های زندگی است که در آن شخصیت فرد پایه‌ریزی و به مرور شکل می‌گیرد. بنابراین، بیشتر اختلال‌ها و ناسازگاری‌های رفتاری یا بیشتر سلامتی و رفتارهای هنجار و سازگارانه در دوره‌های بعدی زندگی ریشه در دوران کودکی دارد (Kelly et al., 2023). دوره پیش‌دستانی یکی از دوره‌های مهم برای شناسایی و تشخیص مشکل‌های کودکان، مداخله به موقع، پیشگیری از مشکل‌های عاطفی، شناختی، اجتماعی و تحصیلی، تلاش برای رشد و پرورش توانمندی‌های مختلف و شکوفایی استعدادها است (Akkaya et al., 2021). این دوره به عنوان یکی از دوره‌های پایه و اساسی در نظام آموزش و پرورش نقش موثری در شکل‌گیری بنیان‌های دانشی، نگرشی و مهارت‌یادار و رشد همه‌جانبه کودکان پیش‌دستانی به دلیل نقش موثر آنها بر شخصیت کودکان از اهمیت زیادی برخوردار است (Mirshamsi et al., 2024). بهبود مهارت‌های کودکان پیش‌دستانی سبب بهبود مهارت‌های اجتماعی و محبوبیت نزد همسالان و بزرگسالان می‌شود و کودک را برای پذیرش مسئولیت‌های مختلف آماده می‌سازد (Chan et al., 2024).

کودکی به عنوان مرحله‌ای مهم و اثرگذار در همه ابعاد تحولی انسان همواره مورد تاکید روان‌شناسان و متخصصان بوده و والدین به عنوان تاثیرگذارترین عوامل در سلامتی کودکان محسوب می‌شوند و می‌توانند زمینه را برای رشد و پرورش آنها فراهم آورند (Rezaie & Afrooz, 2025). کودکان پیش‌دستانی در صورت داشتن مشکل‌ها و اختلال‌های روان‌شناختی یا داشتن مهارت‌های شناختی، هیجانی و اجتماعی اندک، والدین را درگیر می‌کنند و سبک‌های والدگری می‌تواند در این زمینه موثر واقع شود (Guo et al., 2022). سبک‌های والدگری به روش‌ها و شیوه‌هایی اشاره دارند که والدین برای تربیت فرزندان خود مورد استفاده قرار می‌دهند و نشان‌دهنده نگرش‌هایی است که والدین به فرزندان خود دارند (Agagla et al., 2021). والدین با اجرای شیوه‌های مناسب والدگری می‌توانند باعث شکل‌گیری رفتارهای هنجار و مطلوب در فرزندان خود شوند و از تحقیر و سرزنش آنها جلوگیری نمایند (Ekim & Altum, 2024). سبک‌های والدگری و کیفیت پیوند عاطفی کودک و مراقبت عامل

حیاتی و موثر در رشد و توسعه کودکان است و تاثیر عمیق و بلندمدتی بر زندگی فردی و اجتماعی کودکان دارد (Zhussipbek & Nagayeve, 2022). سبک‌های والدگری متنوع باعث فراخوانی چهار شیوه دلبستگی در کودکان شامل تکامل/ انطباق مثبت، واکنش‌پذیری هیجانی، رفتار منفی و اجتناب از حمایت مراقب می‌شود (Kappenberg & Halpern, 2006). تکامل/ انطباق مثبت به معنای توانمندی سازگاری با دیگران و موقعیت‌ها، درک قوانین و پذیرش اشتباه‌ها و تلاش برای اجتناب از انجام مجدد اشتباه‌ها مانند دوستی سریع و آسان با دیگران، واکنش‌پذیری هیجانی به معنای ناتوانی در کنترل تکانه‌ها و انجام رفتارهایی مانند سرقت و خراب کردن وسایل دیگران، رفتار منفی به معنای انجام رفتارهای نامناسب و ناهنجار مانند آشفتگی و گریه و ناله زیاد و اجتناب از حمایت مراقب به معنای دوری‌گزیدن از دریافت حمایت مانند اجتناب از حمایت در زمان آشفتگی و آسیب می‌باشد (Black & Leszczynski, 2013).

یکی از روش‌های بهبود کودکان به‌ویژه در زمینه دلبستگی، آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز است (Aliakbari Dehkordi et al., 2018). والدگری از تکلیف‌ها و وظیفه‌های مهمی است که والدین برعهده دارند و والدین باید از سبک‌های والدگری مناسب جهت رشد و شکوفایی فرزندان خود استفاده نمایند (Xia et al., 2023). آموزش والدگری عاملی تعیین‌کننده برای بهبود مهارت‌های والدگری و فرزندپروری است که نقش مهمی در بهبود سلامت و کیفیت زندگی کودکان و پیشگیری از وقوع اختلال‌ها و آسیب‌های روان‌شناختی یا کاهش آنها دارد (Wei et al., 2025). والدین حساس از نظر عاطفی، دسترسی و پاسخگویی در راستای شکل‌گیری دلبستگی ایمن در فرزندان خود گام برمی‌دارند و چنین فرزندانی دارای همدلی، عزت‌نفس و روابط اجتماعی بالاتری در مقایسه با همسالان خود هستند (Francis et al., 2021). با توجه به نقش شیوه‌های والدگری در مشکل‌های رفتاری یا عدم آن در فرزندان، کاهش شیوه‌های والدگری ناکارآمد مانند مستبد، سهل‌گیری و بی‌تفاوت و بهبود و ارتقای شیوه والدگری مقتدر می‌تواند نتایج مفیدی در پی داشته باشد و سبک والدگری ایمن‌ساز به آموزش رفتارهایی مانند مسئولیت‌پذیری، امنیت و اعتماد تاکید دارد تا از

وقوع دل‌بستگی ناایمن اجتناب و سبب شکل‌گیری دل‌بستگی ایمن در کودکان گردد (Aliakbari Dehkordi et al., 2018). سبک والدگری ایمن‌ساز به‌طور خاص برای والدین در معرض خطر طراحی شده است. یعنی والدینی که الگوهای دل‌بستگی ناایمن یا نامنظم را در فرزندان رشد و توسعه می‌دهند. والدگری مثبت این امکان را برای والدین فراهم می‌آورد تا رابطه والد و کودک را بهبود بخشند (Rangani & Ashori, 2024).

پژوهشی درباره آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز یافت نشد، اما پژوهش‌هایی مرتبط با آن انجام شده است. برای مثال، نتایج پژوهش Parchami & Bahramipour (2024) نشان داد که مداخله فرزندپروری آگاه از آسیب باعث کاهش آشفتگی هیجانی و بهبود روابط میان دل‌بستگی (افزایش والدگری تکامل/ انطباق مثبت و کاهش والدگری‌های واکنش‌پذیری هیجانی، رفتار منفی و اجتناب از حمایت مراقب) در خانواده‌های فرزندپذیر از مراکز نگهداری کودکان بی‌سرپرست و بدسرپرست شد. Carroll (2021) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که فرزندپروری با انضباط مثبت باعث کاهش سبک‌های فرزندپروری استبدادی و سهل‌گیرانه و استرس والدینی و افزایش سبک فرزندپروری مقتدرانه و شایستگی تحصیلی در کودکان شد. نتایج پژوهش Rahimi et al (2021) حاکی از آن بود که برنامه فرزندپروری مثبت باعث بهبود خودکارآمدی و سبک والدگری (کاهش سبک‌های سهل‌گیر و مستبد و افزایش سبک مقتدر) مادران کودکان با اختلال‌های درونی‌سازی‌شده و برونی‌سازی‌شده شد. در پژوهشی دیگر Hatamifar et al (2020) گزارش کردند که آموزش والدگری مثبت باعث بهبود رابطه والد-کودک و مولفه‌های آن شامل نزدیکی، وابستگی و تعارض در دانش‌آموزان دختر ابتدایی با مشکلات رفتاری شد. Isanejad & Khandan et al (2017) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که آموزش فرزندپروری مثبت باعث بهبود سبک‌های والدگری مثبت و کاهش مشکلات رفتاری-هیجانی کودکان شد.

درباره اهمیت و ضرورت پژوهش حاضر می‌توان گفت که برای پیشگیری از وقوع رفتارهای ناهنجار در کودکان و تلاش برای ارتقای ویژگی‌های آنان تا حدود زیادی به سبک والدگری بستگی دارد که یکی از آنها سبک والدگری ایمن‌ساز است که کودکان را به شکل و

شیوه‌ای سالم رشد و پرورش می‌دهد. سبک والدگری مثبت نقش موثری در شکل‌گیری تجربه‌های مثبت در سال‌های اولیه زندگی و ادراک امنیت و بهبود کیفیت زندگی کودکان دارد. بررسی‌ها حاکی از آن است با اینکه پژوهش‌هایی درباره سبک‌های والدگری انجام شده، اما پژوهشی درباره سبک والدگری ایمن‌ساز یافت نشد و پژوهش حاضر به دنبال تکمیل این خلأ پژوهشی می‌باشد. سبک‌های والدگری به‌ویژه والدگری ایمن‌ساز نقش مهم و موثری در بهبود رفتارهای کودکان از طریق پرورش احساس امنیت و اعتماد و تقویت دل‌بستگی ایمن دارد. بنابراین، پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز بر سبک‌های والدگری در کودکان پیش‌دستانی ۶ ساله انجام شد.

روش‌شناسی

این پژوهش نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه این مطالعه والدین کودکان پیش‌دستانی ۶ ساله شهر شیراز در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱ شهر شیراز بودند. تعداد ۶۸ نفر از والدین پس از بررسی ملاک‌های ورود به مطالعه با روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب و به‌صورت تصادفی در دو گروه مساوی جایگزین شدند. در این پژوهش، ملاک‌های ورود به مطالعه شامل داشتن فرزند ۶ ساله، ایفای نقش به‌عنوان مراقب اصلی فرزند و عدم استفاده از پرستار برای او، حداقل تحصیلات دیپلم، عدم سابقه دریافت آموزش والدگری، عدم اعتیاد و مصرف داروهای روان‌پزشکی و عدم استفاده از سایر روش‌های آموزشی یا درمانی به‌صورت همزمان بودند. همچنین، ملاک‌های خروج از مطالعه شامل غیبت بیشتر از دو جلسه، انصراف از ادامه همکاری و عدم همکاری در جلسه‌های مداخله یا تکمیل ابزارهای پژوهش بودند.

روند اجرای پژوهش بدین ترتیب بود که پس از هماهنگی‌های اولیه با مدارس دارای پیش‌دستانی اقدام به نمونه‌گیری و تعداد ۶۸ نفر از والدین کودکان پیش‌دستانی ۶ ساله به‌عنوان نمونه انتخاب و به‌صورت تصادفی ساده با کمک قرعه‌کشی در دو گروه مساوی شامل گروه‌های آزمایش و کنترل (هر گروه ۳۴ نفر) گمارده شدند. لازم به ذکر است که اهمیت و ضرورت پژوهش برای آنان تشریح و تبیین و درباره رعایت نکات اخلاقی مانند رازداری، حفظ حریم نمونه‌ها، محرمانه‌ماندن اطلاعات شخصی، آزادی جهت شرکت در

پژوهش یا انصراف از آن در هر مرحله و غیره تعهد داده شد. در این پژوهش، گروه آزمایش تحت آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز قرار گرفت، اما گروه کنترل هیچ آموزشی دریافت نکرد و در لیست انتظار برای آموزش ماند. پروتکل آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز توسط پژوهشگران پژوهش حاضر بر اساس مصاحبه با صاحب‌نظران

برای ۹ جلسه ۶۰ تا ۹۰ دقیقه‌ای طراحی و شاخص‌های روان‌سنجی آن از جمله شاخص روایی محتوایی بررسی و تایید شد. بنابراین، محتوای آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز به تفکیک جلسه‌ها در جدول ۱ گزارش شد.

جدول ۱. محتوای آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز به تفکیک جلسه‌ها

جلسه	محتوا
اول	آشنایی با اعضای گروه و توضیح اجمالی درباره سبک دلبستگی ایمن و چگونگی ایجاد سبک والدگری ایمن‌ساز در جلس‌های آموزشی، تدوین و توضیح قوانین اساسی برای گروه، توصیف اجمالی درباره والدگری ایمن‌ساز و هدف استفاده از آن و بیان خلاصه جلسه
دوم	مرور جلسه اول، توصیف و تعریف فرزندپروری مثبت به تفصیل، تشریح جنبه‌های مهم والدگری ایمن‌ساز، آموزش ویژگی‌های والدین ایمن‌ساز، تشریح ویژگی‌های والدین ایمن‌ساز و اینکه برای والدگری ایمن‌ساز چه ویژگی‌هایی باید تقویت شوند و بیان خلاصه جلسه
سوم	تکلیف: درباره سبک دلبستگی ایمن در کودکان و اهمیت آن مطالعه و یک نتیجه‌گیری سه خطی درباره آن بنویسند
چهارم	مرور جلسه دوم، بررسی تکالیف جلسه دوم و ارائه بازخورد، تقویت رابطه والد-کودک با ایجاد روابط مثبت با کودکان، آموزش سبک تربیتی والدگری ایمن‌ساز، تشریح اینکه والدین ایمن‌ساز باید از سبک تربیتی مقتدر استفاده کنند، برقراری ارتباط با فرزندان به‌صورتی صمیمی و آرامش‌بخش، پیروی از اصول اخلاقی خاص برای تربیت فرزندانشان و بیان خلاصه جلسه
پنجم	تکلیف: تمرین سبک‌های تربیتی یادگرفته‌شده در منزل توسط والدین و تشریح بازخورد خود برای جلسه بعد و پاسخ به پرسشنامه سبک دلبستگی بزرگسالان کولینز و رید توسط والدین
ششم	مرور جلسه سوم، بررسی تکالیف جلسه سوم و ارائه بازخورد، بررسی نتایج پرسشنامه سبک دلبستگی والدین، بررسی ویژگی‌های محیطی مناسب جهت تربیت فرزندان با سبک دلبستگی ایمن، آموزش ویژگی‌های محیط تربیت فرزندان ایمن اعم از محیط بسیار کم تنش، عدم تعارض والدین پیش کودک، تدارک زمینه برای محیط با ثبات و والدین قابل پیش‌بینی، پرورش احساس امنیت برای شکل‌گیری دلبستگی ایمن، آموزش چگونگی فراهم‌ساختن محیطی برای تربیت فرزندان با سبک دلبستگی ایمن و بیان خلاصه جلسه
هفتم	تکلیف: پیاده‌سازی راهکارهای یادگرفته‌شده توسط والدین در محیط مناسب جهت تربیت کودکان ایمن و تشریح بازخورد خود برای جلسه بعد
هشتم	مرور جلسه چهارم، بررسی تکالیف جلسه چهارم و ارائه بازخورد، بررسی فعالیت‌های والدین در جریان تقویت سبک دلبستگی ایمن، بررسی و آموزش راهکارهای تشویقی و تنبیهی والدین ایمن‌ساز از قبیل عدم استفاده از روش‌های منفی و ناپایدهای ارتباطی مانند تحقیر، مقایسه و سرزنش، استفاده از روش‌های تشویقی جهت تربیت کودکان، توجه به رفتارهای مثبت کودک، استفاده از تنبیه به‌صورت کاملاً محدود و بیان خلاصه جلسه
نهم	تکلیف: انتخاب و اجرای برخی روش‌های تربیتی تشویقی در محیط خانواده و دریافت بازخورد آنها و تشریح برای جلسه بعد
دهم	مرور جلسه پنجم، بررسی تکالیف جلسه پنجم و ارائه بازخورد، بررسی مهارت‌های شخصی والدین، آموزش مهارت‌های والدین ایمن‌ساز و تقویت چگونگی شکل‌گیری دلبستگی ایمن در کودکان، آموزش مهارت‌هایی مانند حل مسئله، صحبت و گفتگو، آموزش چگونگی برگزاری جلسه‌های دورهمی خانوادگی، همدلی، هم‌فکری و پشتیبانی، هوش هیجانی و مشارکت، بیان خلاصه جلسه
یازدهم	تکلیف: شناسایی و تشخیص مهارت‌ها و نقاط ضعف و نقاط قوت خود توسط والدین
بیستم	مرور جلسه ششم، بررسی تکالیف جلسه ششم و ارائه بازخورد، بررسی شیوه‌های درست برخورد با کودک در مواقع و مقاطع مختلف، بررسی راهکارهای مناسب، آموزش شیوه برخورد با نیازهای متنوع کودک و چگونگی رفع آنها، آموزش توجه ویژه به برخی نیازهای کودک، ارائه بازخورد سریع به نیاز کودک، به رسمیت شناختن نیاز کودک، محبت، حمایت، ثبات و پایداری در هنگام مواجهه با نیاز کودک، در دسترس و پاسخگو بودن، تلاش ویژه جهت رفع نیازهای کودکان، همراه بودن در همه لحظات با کودکان و بیان خلاصه جلسه
سی‌ونهم	تکلیف: نظر خود را درباره مطالب کلاس یادداشت و تشریح برای جلسه بعد
چهل و نهم	مرور جلسه هفتم، بررسی تکالیف جلسه هفتم و ارائه بازخورد، بیان چکیده‌ای از جلسه‌های ارائه‌شده تا به امروز، بررسی احساس‌های والدین ایمن‌ساز، بررسی هیجان‌های والدین ایمن‌ساز، آموزش مربی هیجان بودن به والدین، شناساندن احساسات والدینی به آنها، آموزش پذیرش و شناخت احساس‌های

فرزندان، آموزش همدلی به والدین، آموزش کنترل هیجان، آموزش خودکنترلی و بیان خلاصه جلسه

تکلیف: نظر خود را درباره مطالب کلاس یادداشت و تشریح برای جلسه بعد

مرور جلسه هشتم، بررسی تکالیف جلسه هشتم و ارائه بازخورد، آموزش به والدین جهت ایجاد حس ارزشمندی در کودک، کمک به کودک برای
نهم احساس موثر بودن و کارآمد بودن، آموزش فرآیند همگام شدن با کودک، مرور کلی از دوره و همه جلسه ها و تاکید بر کاربست مهارت های یادگرفته شده
در زندگی واقعی

در پژوهش حاضر، از پرسشنامه دلبستگی مرکز خویشاوندی جهت
گردآوری داده ها استفاده شد.

پرسشنامه دلبستگی مرکز خویشاوندی (Kinship Center Attachment Questionnaire)

در این مطالعه برای
اندازه گیری سبک های والدگری از پرسشنامه دلبستگی مرکز
خویشاوندی Kappenberg & Halpern (2006) استفاده شد؛
به طوری که این پرسشنامه دارای ۲۰ گویه در چهار مولفه سبک های
والدگری تکامل / انطباق مثبت (۶ گویه)، واکنش پذیری هیجانی (۴
گویه)، رفتار منفی (۶ گویه) و اجتناب از حمایت مراقب (۴ گویه)
بود. برای نمره گذاری هر گویه از طیف لیکرت پنج درجه ای از
هرگز با نمره یک تا همیشه با نمره پنج استفاده شد و نمره هر مولفه با
میانگین نمره های سازنده آن مولفه حساب می شود. بنابراین، دامنه
نمره های همه مولفه ها یک تا پنج می باشد. Kappenberg &
Halpern (2006) بار عاملی همه گویه ها را بالاتر از ۰/۴۰ برآورد و
پایایی آن را با روش های بازآزمایی و دونیمه کردن بالاتر از ۰/۷۰
گزارش کردند. Soleymani et al (2014) بار عاملی همه گویه ها را

برابر یا بالاتر از ۰/۴۰ برآورد و پایایی مولفه های آن شامل تکامل /
انطباق مثبت، واکنش پذیری هیجانی، رفتار منفی و اجتناب از حمایت
مراقب را با روش های آلفای کرونباخ و بازآزمایی در پسران و
دختران بالاتر از ۰/۷۰ گزارش کردند. در این مطالعه، مقدار پایایی با
روش آلفای کرونباخ برای سبک های والدگری تکامل / انطباق مثبت،
واکنش پذیری هیجانی، رفتار منفی و اجتناب از حمایت مراقب
به ترتیب ۰/۸۱، ۰/۷۶، ۰/۷۹ و ۰/۸۰ محاسبه شد.

در این پژوهش، داده های گردآوری شده با روش تحلیل کوواریانس
چندمتغیری در نرم افزار SPSS در سطح معناداری ۰/۰۵ تحلیل
شدند.

یافته ها

ریزشی در نمونه های هیچ یک از دو گروه آزمایش و کنترل اتفاق
نیفتاد و تحلیل ها برای دو گروه ۳۴ نفری انجام شد. نتایج میانگین و
انحراف معیار پیش آزمون و پس آزمون سبک های والدگری
گروه های آزمایش و کنترل در جدول ۲ گزارش شد.

جدول ۲. نتایج میانگین و انحراف معیار پیش آزمون و پس آزمون سبک های والدگری گروه های آزمایش و کنترل

متغیر	آماره	آزمایش		کنترل	
		پیش آزمون	پس آزمون	پیش آزمون	پس آزمون
تکامل / انطباق مثبت	میانگین	۲/۵۰	۳/۹۱	۲/۰۱	۲/۲۴
	انحراف معیار	۰/۸۳	۰/۷۳	۰/۴۸	۰/۳۶
واکنش پذیری هیجانی	میانگین	۳/۸۷	۲/۲۱	۲/۳۳	۱/۸۳
	انحراف معیار	۰/۷۵	۰/۶۷	۰/۴۵	۰/۳۵
رفتار منفی	میانگین	۲/۵۰	۱/۹۴	۲/۳۸	۱/۸۹
	انحراف معیار	۰/۴۶	۰/۶۰	۰/۵۶	۰/۴۵
اجتناب از حمایت مراقب	میانگین	۲/۱۸	۱/۸۲	۱/۸۹	۱/۷۷
	انحراف معیار	۰/۵۹	۰/۵۵	۰/۳۹	۰/۴۳

انطباق مثبت افزایش بیشتر و در سبک های واکنش پذیری هیجانی،
رفتار منفی و اجتناب از حمایت مراقب کاهش بیشتری یافته است.

طبق نتایج جدول ۲، میانگین گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل
از مرحله پیش آزمون نسبت به مرحله پس آزمون در سبک تکامل /

تعاملی پیش‌آزمون و گروه رد نشد ($P > 0/05$) و بر همین اساس، استفاده از تحلیل کوواریانس چندمتغیری مانعی نداشت. نتایج آزمون چندمتغیری برای تعیین اثربخشی آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز بر سبک‌های والدگری در جدول ۳ گزارش شد.

بررسی پیش‌فرض‌ها نشان داد که فرض نرمالیتی بر اساس آزمون‌های کولموگروف-اسمیرنوف و شاپیرو-ویلک، فرض برابری واریانس‌ها بر اساس آزمون لوین، فرض برابری کوواریانس‌ها بر اساس آزمون ام‌باکس و فرض شیب خط رگرسیون بر اساس اثر

جدول ۳. نتایج آزمون چندمتغیری برای تعیین اثربخشی آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز بر سبک‌های والدگری

آزمون	ارزش	F	درجه آزادی فرضیه	درجه آزادی خطا	سطح معناداری	اندازه اثر
اثر پیلاپی	۰/۳۵	۱۱/۸۴	۴	۶۱	<۰/۰۰۱	۰/۴۳
لامبدای ویلکز	۰/۶۴	۱۲/۲۴	۴	۶۱	<۰/۰۰۱	۰/۴۴
اثر هاتلینگ	۰/۵۴	۱۲/۹۸	۴	۶۱	<۰/۰۰۱	۰/۴۶
بزرگ‌ترین ریشه روی	۰/۳۸	۱۷/۲۳	۴	۶۱	<۰/۰۰۱	۰/۵۳

تفاوت معناداری وجود داشت ($P < 0/001$). نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیری برای تعیین اثربخشی آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز بر سبک‌های والدگری در جدول ۴ گزارش شد.

طبق نتایج جدول ۳، بین گروه‌های آزمایش و کنترل حداقل از نظر یکی از متغیرهای سبک‌های والدگری تکامل/انطباق مثبت، واکنش‌پذیری هیجانی، رفتار منفی و اجتناب از حمایت مراقب

جدول ۴. نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیری برای تعیین اثربخشی آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز بر سبک‌های والدگری

متغیر	منبع تغییرات	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	اندازه اثر
تکامل/انطباق مثبت	گروه	۵/۲۸	۱	۵/۲۸	۲۴/۵۶	۰/۰۰۱	۰/۲۷
واکنش‌پذیری هیجانی	گروه	۴/۶۸	۱	۴/۶۸	۲۱/۳۷	۰/۰۰۱	۰/۲۴
رفتار منفی	گروه	۱/۱۲	۱	۱/۱۲	۵/۱۲	۰/۰۲۷	۰/۰۷
اجتناب از حمایت مراقب	گروه	۰/۲۳	۱	۰/۲۳	۱/۰۳	۰/۳۱۳	۰/۰۱

اثربخشی آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز بر سبک‌های والدگری در کودکان پیش‌دستانی ۶ ساله انجام شد.

یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز سبب بهبود معنادار سبک‌های والدگری تکامل/انطباق مثبت، واکنش‌پذیری هیجانی و رفتار منفی شد، اما اثر معناداری بر سبک والدگری اجتناب از حمایت مراقب نداشت. به عبارت دیگر و با توجه به شیوه نمره‌گذاری ابزار، آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز باعث افزایش سبک والدگری تکامل/انطباق مثبت و کاهش سبک‌های والدگری واکنش‌پذیری هیجانی و رفتار منفی شد، اما اثر معناداری بر سبک والدگری اجتناب از حمایت مراقب نداشت. با اینکه پژوهشی در این زمینه یافت نشد، اما یافته‌های پژوهش حاضر از جهاتی با یافته‌های پژوهش‌های [Parchami & Bahrampour](#)

طبق نتایج جدول ۴، آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز سبب بهبود معنادار سبک‌های والدگری تکامل/انطباق مثبت، واکنش‌پذیری هیجانی و رفتار منفی شد ($P < 0/05$)، اما اثر معناداری بر سبک والدگری اجتناب از حمایت مراقب نداشت ($P > 0/05$). با توجه به شیوه نمره‌گذاری ابزار، آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز باعث افزایش سبک والدگری تکامل/انطباق مثبت و کاهش سبک‌های والدگری واکنش‌پذیری هیجانی و رفتار منفی شد، اما اثر معناداری بر سبک والدگری اجتناب از حمایت مراقب نداشت.

بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به نقش سبک‌های والدگری در وضعیت فعلی و آتی کودکان و اهمیت استفاده از سبک والدگری ایمن‌ساز جهت بهبود ویژگی‌های روان‌شناختی کودکان، پژوهش حاضر با هدف تعیین

(2024)، Carroll (2021)، Rahimi et al (2021)، Hatamifar et al (2020) و Isanejad & Khandan et al (2017) همسو بودند.

در تبیین اثربخشی آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز بر سبک‌های والدگری تکامل/ انطباق مثبت، واکنش‌پذیری هیجانی و رفتار منفی می‌توان گفت که این شیوه آموزشی در سطح فردی سبب افزایش دانش و آگاهی والدین درباره نیازهای رشدی کودکان و تقویت مهارت‌های تنظیم هیجان آنها شد و در سطح تعاملی نیز بهبود حساسیت‌های والدگری و ایجاد الگوهای دلبستگی ایمن باعث ایجاد فضای روانی- عاطفی امن‌تری برای کودکان شد. بنابراین، می‌توان انتظار داشت که کودک با اطمینان بیشتری به کاوش محیط پرداخته و از مادر یا مراقب اصلی ضمن حفظ آرامش فاصله بگیرد. همچنین، والدینی که تحت آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز قرار گرفتند، آموختند که چگونه در زندگی استرس کمتری را تجربه کنند و عملکرد بهتری را در تربیت فرزندان اعمال نمایند. این شیوه آموزشی با ارائه راهبردها و راهکارهای عملی و تقویت احساس شایستگی و کارآمدی توانست چرخه مثبتی در زندگی افراد ایجاد کند. در نتیجه، این عوامل سبب می‌شوند که آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز بتواند سبب بهبود سبک‌های والدگری تکامل/ انطباق مثبت، واکنش‌پذیری هیجانی و رفتار منفی شود.

تبیین دیگر اینکه، آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز مبتنی بر نظریه دلبستگی است که در آن مسیرهای تکاملی خاصی را برای سازگاری هیجانی، اجتماعی و روان‌شناختی مشخص می‌کند که در روابط اولیه والدین و مراقبان نمایان می‌شود. در واقع، تجربه‌های اولیه کودکان با والدین و مراقبان مانند عینکی عمل می‌کند که از طریق آن کودکان تجربه‌های بعدی را تفسیر می‌کنند. بنابراین، آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز از طریق بهبود روابط والدین و کودک سبب افزایش تنظیم هیجان و ارتقای مهارت‌های ارتباطی و اجتماعی می‌شود. نکته حائز اهمیت دیگر اینکه بسیاری از والدین خود از الگوها دلبستگی ناایمن رنج می‌برند و آموزش والدگری ایمن به آنان کمک کرد که بهتر بتوانند با چالش‌های مرتبط با فرزندپروری کنار بیایند. در نتیجه، این عوامل سبب می‌شوند که آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز بتواند سبب افزایش سبک والدگری تکامل/ انطباق مثبت و کاهش سبک‌های والدگری واکنش‌پذیری هیجانی و رفتار منفی شود.

همچنین، در تبیین عدم اثربخشی آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز بر سبک والدگری اجتناب از حمایت مراقب می‌توان گفت که اجتناب از حمایت مراقب به معنای دوری‌گزیدن از دریافت حمایت مانند اجتناب از حمایت در زمان آشفتگی و آسیب است. کودکانی که از دریافت حمایت مراقب اجتناب می‌کنند دارای رفتارهایی مانند اجازه زیر هستند. این کودکان زمانی که آشفته می‌شوند، معمولاً اجازه نمی‌دهند که افراد آشنا آنها را آرام کنند و برای رسیدن به آرامش سراغ غریبه‌ها می‌روند یا زمانی که آسیب می‌بیند به هیچ‌کسی اجازه نمی‌دهند تا آنها را آرام کنند. چنین، کودکانی در هنگامی که درد دارند، سعی می‌کنند تا درد خود را نشان ندهند و حتی در حالی که در خانه مورد اذیت و آزار قرار نمی‌گیرند، اما به دیگران می‌گویند که در خانه مورد اذیت و آزار قرار می‌گیرند. آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز نتوانست بر اجتناب از حمایت مراقب تأثیر بگذارد و دلیل احتمالی آن این است که برای تغییر یک ویژگی منفی و نسبتاً پایدار شاید به جای اینکه والدین کودکان آموزش ببینند، باید خود کودکان مورد مداخله قرار گیرند تا از میزان اجتناب آنها کاسته شود. از آنجایی که خود کودکان مورد مداخله قرار نگرفتند، می‌توان انتظار داشت که آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز به والدین نتواند اثر معناداری بر سبک والدگری اجتناب از حمایت مراقب داشته باشد.

مهم‌ترین محدودیت‌های این پژوهش شامل استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند، محدود شدن نمونه پژوهش به والدین کودکان پیش‌دبستانی شش ساله شهر شیراز، استفاده از پرسشنامه جهت گردآوری داده‌ها و عدم پیگیری نتایج در دوره‌های پیگیری کوتاه‌مدت و بلندمدت اشاره کرد. با توجه به محدودیت‌های ذکر شده باید در تعمیم یافته‌ها احتیاط شود و طبق آنها پیشنهاد می‌شود که در صورت امکان پژوهشگران آتی از روش‌های نمونه‌گیری تصادفی به دلیل خطای نمونه‌گیری کمتر، انجام پژوهش بر روی والدین سایر گروه‌ها و حتی دیگر شهرها، استفاده از مصاحبه یا مشاهده جهت گردآوری داده‌ها و پیگیری نتایج در بلندمدت استفاده کنند. پیشنهاد پژوهشی دیگر مقایسه اثربخشی آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز با سایر روش‌های والدگری مانند آموزش والدگری مثبت، آموزش مدیریت والدین و غیره است. نتایج این پژوهش حاکی از آن بود که آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز سبب

externalizing behavior problems Lahijan city. *Journal of Exceptional Children*, 18(2), 123-134. <https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.16826612.1397.18.2.3.2>

Black, K. R., & Leszczynski, J. P. (2013). Development of child attachment in relation to parental empathy and age. *Psi Chi Journal of Psychological Research*, 18(2), 67-73. <https://doi.org/10.24839/2164-8204.JN18.2.67>

Carroll, P. (2021). Effectiveness of positive discipline parenting program on parenting style, and child adaptive behavior. *Child Psychiatry & Human Development*, 53(6), 1349-1358. <https://doi.org/10.1007/s10578-021-01201-x>

Chan, D. K. L. (2024). Balancing screen time: Insights and impact on preschool children. *Annals of the Academy of Medicine Singapore*, 53(7), 402-404. <https://doi.org/10.47102/annals-acadmedsg.2024172>

Ekim, A., & Altum, A. (2024). The relation between psychosocial symptoms and parenting styles in hospitalized children. *Journal of Pediatric Nursing*, 77, 350-355. <https://doi.org/10.1016/j.pedn.2024.04.051>

Francis, A., Pai, M. S., & Badagabettu, S. (2021). Psychological well-being and perceived parenting style among adolescents. *Comprehensive Child and Adolescent Nursing*, 44(2), 134-143. <https://doi.org/10.1080/24694193.2020.1743796>

Guo, Y., Zhang, Y. Q., Wu, C. A., Yin, X. N., Zhang, J. Y., Wu, J. B., & et al. (2022). Bidirectional associations between parenting styles and conduct problems in Chinese preschool children: the Shenzhen Longhua child cohort study. *Psychology, Health & Medicine*, 27(9), 2007-2020. <https://doi.org/10.1080/13548506.2021.1999994>

Hatamifar, K., Zare, H., & Shahryari Ahmadi, M. (2020). Comparison of the effectiveness of positive parenting program and parental management training on the improvement of parent-child relationship. *Journal of Child Mental Health*, 7(3), 25-39. <http://dx.doi.org/10.52547/jcmh.7.3.4>

Isanejad, O., & Khandan, F. (2017). Comparing the effect of positive parenting program training (Triple P) and parent management training (PMT) on parenting styles and emotional-behavioral problems in children. *Quarterly Journal of Counseling Research*, 16(62), 98-125. <https://iranccounseling.ir/journal/article-1-525-en.html>

Kappenberg, E. S., & Halpern, D. F. (2006). Kinship center attachment questionnaire: Development of a caregiver-completed attachment measure for children younger than 6 years. *Educational and Psychological Measurement*, 66(5), 852-873. <https://doi.org/10.1177/0013164405285545>

Kelly, A. J., Williams, M. C., Parrish, A. E., Perdue, B. M., Little, S., & Beran, M. J. (2023). Focality and prospective memory in preschool children. *The*

بهبود معنادار سبک‌های والدگری تکامل / انطباق مثبت، واکنش‌پذیری هیجانی و رفتار منفی شد، اما اثر معناداری بر سبک والدگری اجتناب از حمایت مراقب نداشت. طبق نتایج این پژوهش، می‌توان از روش آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز برای بهبود سبک‌های والدگری به‌ویژه سبک‌های والدگری تکامل / انطباق مثبت، واکنش‌پذیری هیجانی و رفتار منفی استفاده کرد. به‌طور کلی، نتایج این پژوهش نشان‌دهنده اهمیت مداخله‌های مبتنی بر آموزش سبک والدگری ایمن‌ساز در راستای بهبود سلامت و کیفیت زندگی کودکان از طریق سبک‌های والدگری است.

تعارض منافع

بدین‌وسیله نویسندگان اظهار می‌دارند که هیچ گونه تعارض منافی در این مقاله وجود ندارد.

حامی مالی

این پژوهش بدون حامی مالی و با هزینه شخصی نفر اول انجام شد.

ملاحظات اخلاقی

این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول در رشته روان‌شناسی در دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت با شناسه کد اخلاق IR.IAU.REC.1402.152 از دانشگاه مذکور است.

مشارکت نویسندگان

نویسندگان این مقاله با یکدیگر مشارکت داشتند.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از مراکز پیش‌دبستانی و والدین کودکان شش ساله شرکت‌کننده در پژوهش حاضر تشکر می‌شود.

References

- Agagla, M., Al-Hussyeen, A., & Alhowaish, L. (2021). Parenting styles and preschool children's behaviour in a Saudi Arabian postgraduate dental setting. *European Archives of Pediatric Dentistry*, 22(2), 163-173. <https://doi.org/10.1007/s40368-020-00540-y>
- Akkaya, D. D., & Sezici, E. (2021). Teaching preschool children correct toothbrushing habits through playful learning interventions: A randomized controlled trial. *Journal of Pediatric Nursing*, 56, 70-76. <https://doi.org/10.1016/j.pedn.2020.08.001>
- Aliakbari Dehkordi, M., Barghi Irani, Z., & Alipour, F. (2018). The effectiveness of safe parenting skills training program on parenting practices of mothers of children with signs of internalizing and

- Journal of General Psychology*, 150(2), 234-251.
<https://doi.org/10.1080/00221309.2021.1978921>
- Mirshamsi, M., Mohammadi Ahmad Abadi, N., & Alizadeh Asli, A. (2024). Identifying the dimensions and components of the play-based curriculum in the preschool period based on the Montessori theory. *Sociology of Education*, 10(1), 141-151.
<https://doi.org/10.22034/ijes.2024.2017646.1514>
- Parchami, M., & Bahramipour, M. (2024). The effectiveness of trauma-aware parenting intervention on relationship between attachment and emotional disturbance in adoptive families. *Journal of Research in Cognitive and Behavioral Sciences*, 14(1), 103-124.
<https://doi.org/10.22108/cbs.2024.140669.1879>
- Rahimi, M., Akrami, N., & Ghamarani, A. (2021). The effectiveness of positive parenting program on self-efficacy and parenting style in mothers of children with internalized and externalized disorders. *Biannual Journal of Clinical Psychology & Personality*, 19(1), 93-107.
<https://doi.org/10.22070/cpap.2021.7164.0>
- Rangani, N., & Ashori, M. (2024). Narrative review of the circle of security-parenting (COS-P) educational program for parents of deaf and hard of hearing children: Characteristics, goals, and applications. *Clinical Excellence*, 13(4), 12-24.
<http://ce.mazums.ac.ir/article-1-719-en.html>
- Rezaie, F., & Afrooz, Gh. A. (2025). Examining the relationship between parental personality traits and anxiety levels in preschool children. *Sociology of Education*, 11(2), 41-53.
<https://doi.org/10.22034/ijes.2025.2047507.1670>
- Soleymani, H., Bashash, L., & Latifian, M. (2014). Psychometric properties of the kinship center attachment questionnaire (KCAQ) of latency-aged for children. *Psychological Model and Methods*, 4(16), 41-63.
<https://dorl.net/dor/20.1001.1.22285516.1393.4.16.4.3>
- Wei, Z., Cao, L., Qiao, Z., Luo, F., Wang, X., Tian, J., & Li, Q. (2025). Microblog discourse analysis for parenting style assessment. *Frontiers in Public Health*, 13(1505825), 1-14.
<https://doi.org/10.3389/fpubh.2025.1505825>
- Xia, Y., Wu, B., Zhang, Z., Yang, K., Jiao, C., & Zhou, X. (2023). Correlation between defense mechanisms and parenting style of adolescents with non-suicidal self-injury. *Journal of Psychosocial Nursing and Mental Health Services*, 61(11), 17-22.
<https://doi.org/10.3928/02793695-20230919-01>
- Zhussipbek, G., & Nagayeva, Z. (2022). The need to bridge the gap between research on children's rights and parenting styles: Authoritative/democratic style as an a cultural model for the child's well-being. *Social Sciences*, 12(22), 1-17.
<https://doi.org/10.3390/socsci12010022>